

II. Compendi de discursos del pubillatge català

Discursos emesos entre
novembre de 2023 i octubre de 2024

Apreciats i apreciades,

A continuació trobareu el II compendi de discursos del pubillatge català.

L'any passat vam recollir el guant d'una part del pubillatge i vam iniciar aquest compendi perquè els discursos que es pronuncien arreu de les places i escenaris del país quedin reflectits en aquest recull de discursos.

Vist amb perspectiva, aquest compendi i els següents esdevindran dues coses simultàniament:

- Per una banda, serveix de càpsula del temps. Al llarg dels anys ens permetrà veure què pensaven les diferents generacions de pubillatge sobre el món que els envoltava, les seves inquietuds i preocupacions. Un reflex d'una generació.
- A l'altra banda, fa d'altaveu infinit. I és que permet que aquestes paraules pronunciades un dia en algun indret de Catalunya puguin arribar a persones que aquell dia no hi eren, des de companys de pubillatge fins a autoritats d'arreu de la nostra terra.

Recordem que aquest compendi comença a arran d'una proposta per part d'una autoritat del moment. La raó és que escoltar els joves i que en pensen de l'ecologisme, feminisme, tradicions, llengua, mobilitat... ens ajuda a veure quin món veuen i quin món volen per al futur.

Esperem que aquest compendi -que recull discursos des de novembre de 2023 i fins a octubre 2024- us sigui agradable de llegir i, a la vegada, us faci rumiar sobre aquesta part de la societat a la qual anomenem "Joventut".

Arnau T. Akhtar i Bertran
President del Foment del Pubillatge Català

14 d'octubre de 2023

Discursos dels títols nacionals

Ona Planet Buisán

22 anys

Pubilla de Canet de Mar 2022, Segona Dama del Maresme 2023 i

Pubilla de Catalunya 2024

Pineda de Mar, 31 d'agost de 2024

Avui m'agradaria compartir amb tots vosaltres una reflexió:

“Quant pesa la nostra vida? Imagineu per un segon que portem una motxilla. Notem les corretges sobre les espatlles.

I ara anem omplint la motxilla amb les nostres coses: roba, petits electrodomèstics, tovalloles, la tele, objectes que col·leccionem... el sofà, el llit, alguna taula i cadires... el cotxe i la casa si en tenim també, ho posem tot a dins.

Intentem caminar. És difícil no?

Doncs això és el que fem amb la nostra vida diàriament, ens anem sobrecarregant fins que no ens podem moure.

I no ens equivoquem, moure's és viure.

Ara calarem foc a la motxilla que hem omplert. Què en voldríem treure? Les fotos? Aquella dessuadora que ens agrada tant? La casa? Realment és el més important que tenim?”

A vegades donem molta importància a una pila de coses materials que, tot i que ens poden facilitar molt la manera en la qual vivim, o tenen un valor sentimental i econòmic, no són tan essencials en la nostra vida.

Hi ha altres coses importants. Aquestes coses de les quals us parlo ara probablement no es podran posar en aquesta motxilla.

Els records, experiències, vivències, aprenentatges, amistats i persones...

El valor de tot això en el nostre dia a dia és incalculable comparat amb res material.

Per tant, la motxilla que ens ha d'acompanyar al llarg de la nostra vida es va omplint de coses immaterials i positives que ens fan ser qui som i ens ajuden a superar-nos cada vida. I que per molt que no puguem carregar estaran amb nosaltres allà on anem.

Pol Zamora Gonzàlez

21 anys

Hereu d'Anglès 2022, Hereu de La Selva 2023 i Hereu de Catalunya 2023

Breda, 20 d'abril de 2024

E En primer lloc, agrair a tothom que s'ha desplaçat fins a la vila de Breda i gràcies també per destinar el vostre temps a escoltar les meves paraules.

Avui vinc a parlar d'un tema que últimament comença a tenir la rellevància i la importància que es mereix, però encara no està tan present com hi hauria. Un tema molt present a la vida de joves i adults que s'acostuma a passar per alt, però que és determinant en el desenvolupament de cada individu.

450 milions, 450 milions és el nombre de persones que es veuen afectades per un problema de salut mental al món.

Si voleu una dada més propera, no patiu, 7,3 milions de joves entre 15 i 29 anys considera haver tingut un problema de salut mental a Espanya (això sense contar els que no estan diagnosticats).

Si en l'àmbit espanyol us sembla lluny en tinc un altre, 22.000, 22.000 trucades al 061 a Catalunya, un número destinat a les persones amb intencions de llevar-se la vida.

Podria donar moltes més dades, però crec que aquestes 3 ja en són suficients per donar-nos conta de la importància que té a més que un dels nostres objectius no només des del pubillatge sinó com a joves és construir una societat més justa i millor, per tant, considero que dins aquesta construcció preocupar-se de la ment és fonamental.

No soc cap expert, tampoc tinc intensió de ser-ho i tampoc tinc les credencials necessàries per parlar d'aquest tema i aconsellar a ningú, però sí que tinc l'experiència i aquesta em diu que us cuideu, que els problemes són menys problemes si es comparteixen i que expliqueu les coses que us preocupen a la mare, al germà, al psicòleg, a l'àvia, al veí o si fa falta al gat, però encara que us

pugueu sentir sols o soles no ho esteu, sempre surt la llum al final del túnel i l'arc de sant Martí apareix després de la pluja.

Rodegeu-vos de persones que us facin bé, un dia una persona que aprecio molt em va parlar de les persones vitamina, les persones, vitamina són aquelles persones, que només de veure-les, parlar o fins i tot sentir el seu nom et treuen un somriure, aquesta gent, aquesta és la gent per la qual val la pena destinar temps i atenció.

Gràcies pel vostre temps i visca Catalunya.

Anna Casafort Gorchs

19 anys

**Pubilla de Puig-reig 2022, Pubilla de la Catalunya Central 2023, Pubilla de les Comarques Barcelonines i 1ra Dama d'Honor de Catalunya
Sant Fruitós de Bages, 6 de juny de 2024**

No em preguntis per què,
però l'estimo de cor la meva llengua;
no ho preguntis en va, sols puc respondre't:
“l'estimo perquè sí, perquè és la meva”

Estrofa inicial del poema “La meva llengua” d'Apel·les Mestres.

Autoritats, membres del foment del pubillatge català, pubillatge, santfruitosencs, santfruitosenques, amics, família, moltes gràcies per ser avui a Sant Fruitós, a l'acte de comiat de dues persones precioses, la Paula i la Ivet, i de la proclamació dels nous representants.

És un goig veure aquesta plaça, sota el cobert de la màquina de batre, ple de cares d'orgull i felicitat que saben tot el que heu aconseguit, malgrat alguns obstacles que us heu anat trobant, però que amb la vostra força i empenta ho heu superat perfectament. Quan penso amb Sant Fruitós, veig a dues noies, tan diferents, però que encaixen perfectament i han format un equip fenomenal. Sempre dic que el pubillatge és família, i vosaltres dues, Ivet i Paula, sou un clar i viu exemple. La vostra amistat s'ha enfortit a cada acte, cada vivència, cada festa viscuda, i no puc ser més feliç. Heu recorregut tota Catalunya de punta a punta, inclús fora d'aquesta, portant el nom de Sant Fruitós ben amunt. Veïns i veïnes, podeu estar

molt orgullosos. Moltíssimes gràcies per aquest any viscut al vostre costat, us heu fet estimar un munt!

I precisament d'estimar parlava el poema inicial, en aquest cas per això, sobre la nostra parla. Fa 3 dies va sortir l'Informecat 2024, i de seguida es va fer ressò d'una xifra preocupant: només el 12% de joves de 15 - 34 anys parlen únicament el català com a llengua habitual, i tan sols el 47% el fan servir sovint. Últimament, se'n sent bastant a parlar, però crec que és un tema realment molt rellevant que hauríem de tenir present. És cert que les autoritats hi tenen un paper important, però qui acaba decidint el futur de la nostra llengua som nosaltres, la gent del poble.

Per què canviem d'entrada al castellà? Per què molt sovint prejudgem per l'aparença de l'altra persona pensant que NO saben català i llavors ens enduem una grata sorpresa en veure que el parlen perfectament?

Vuit de cada deu persones fan aquest canvi de llengua, i la resposta més comuna al perquè és per "educació i respecte". Penso per això, que també cal respectar la nostra llengua i país, així que deixem d'acomplexar-nos i fem servir el català sempre i amb tothom. Estimem-lo, ja que ens defineix i ens fa ser qui som.

Ja per finalitzar, només em queda dir:

Visca Sant Fruitós, visca la Catalunya Central, i visca Catalunya!

Aniol Caballero Vergés

19 anys

Hereu de Vidreres 2022, Fadrí de La Selva 2023 i Hereu de les Comarques

Gironines 2023 i 1r Fadrí d'Honor de Catalunya

Ripoll, 15 d'abril de 2023

Autoritats, membres del Foment del Pubillatge català, gent del pubillatge i gent d'arreu, navarclins i navarclines. Avui en trobem en aquest teatre per celebrar un acte de pubillatge més, però realment aquest fet no hauria de ser un simple fet anecdòtic ni hauríem d'obviar la importància que té. És quelcom a destacar i posar en valor tant pel que significa, pel que representa i pel que som realment aquí. Si fem una anàlisi superficial podem treure unes quantes consideracions.

En primer lloc, el fet que setmana rere setmana centenars de joves gaudim, visitem i ens desplaçem arreu del país per a representar els nostres pobles, ciutats i comarques. Aquest fet el definiria amb una paraula, COMPROMÍS. Compromís amb un projecte comú, que és mostrar les nostres peculiaritats, les nostres festes, arrels i compartir-les. El que podríem conèixer regularment com FER PAÍS.

En segon lloc, un concepte com l'ACTIVISME, activisme per què?, podeu arribar a pensar. Em refereixo a l'activisme amb el territori, activisme com a moviment, un moviment implicat en un jovent implicat, un jovent mobilitzat en defensa dels nostres drets nacionals i amb ganes de viure i fer vida activa en els seus pobles i ciutats. Perquè aquesta és una de les raons en els quals el batec de cada poble i de cada ciutat són tant les seves entitats com el seu jovent, que realment és el futur.

Finalment, som en un espai comú on malgrat les nostres diferències que poden ser moltes i esbiaixades, hi som per tirar endavant les nostres tradicions i la nostra identitat com a poble.

Això ho identificaria com a TRANSVERSALITAT. Hem de valorar el fet de ser diferents i alhora iguals per un objectiu comú. Per acabar, agrair tant a en Roger com a l'Aina per haver portat el nom de Navarcles arreu del país tant com van fer els seus predecessors i com faran ara els seus successors, podeu estar orgullosos d'haver donat a conèixer Navarcles, les seves peculiaritats i les seves tradicions, fins i tot per haver insistit que el monestir Sant Benet no és de Sant Fruitós, sinó vostre, aquí no m'hi posaré pas jo. Estiguen satisfets amb la vostra vigència i del vostre pas pel pubillatge. Ara si, donar gràcies per haver-nos convidat i frisem per gaudir del "CarNavarcles".

Visca Navarcles! Visca Catalunya Lliure!

Laura Ortega Moreno

21 anys

Pubilla de Breda 2022-2023, Pubilla de La Selva 2023 i Pubilla de les

Comarques Gironines i 2a dama d'honor de Catalunya 2022

Canet de Mar, 8 de juny de 2024

En una societat on la perfecció sembla ser la meta, és important recordar que cometre errors és una part inherent de la nostra condició humana.

Autoritats, membres del Foment del Pubillatge Català, pubillatge i gent d'arreu, és un honor compartir aquest moment amb tots vosaltres.

Alguna vegada heu tingut tanta por d'equivocar-vos que heu preferit no intentar-ho?" És una sensació familiar per a molts de nosaltres.

La por a l'error és una emoció potent, capaç d'impedir-nos actuar, de fer un pas endavant i d'explorar noves oportunitats.

Des del moment que naixem, aprenem a través de l'assaig i l'error. Aquests fets ens permeten seguir creixent. Si et pares a pensar un nadó abans no aprèn a caminar, cauen una vegada i una altra, però no ho deixa d'intentar.

El dret a equivocar-nos i ser capaços de rectificar pot ser molt enriquidor de fet en podem arribar a gaudir. Un error, una decisió incorrecte o un pas mal donat, et proporciona un aprenentatge que enriqueix a base de lliçons valuoses la nostra persona. D'aquesta manera ens pot ajudar a entendre millor els nostres sentiments i a no avergonyir-nos d'ells.

Tot i això, vull fer èmfasi que el valor no només consisteix a afrontar les nostres pors i acceptar els nostres errors, sinó també en tenir la capacitat de rectificar quan ens equivoquem.

Rectificar no és un signe de feblesa, sinó de força, que requereix humilitat i determinació per corregir el nostre camí.

Equivocar-se és un considerat un defecte de tots, però sé capaç de demanar perdó és una virtut de pocs. Imagineu un món on ningú tingués por d'admetre els seus errors, capaços d'afrontar amb valentia qualsevol conflicte. Seria un món ple de persones valentes, capaces d'acceptar-se i de treballar constantment per millorar. Cada error corregit és un pas cap a la maduresa, la responsabilitat i l'autosuperació.

I ara, permeteu-me que em dirigeixi les persones dalt d'aquests escenaris, trobem sis persones valentes i lluitadores, capaces de superar qualsevol adversitat. Són un exemple de coratge, determinació i perseverança per nosaltres. Cada una d'elles, amb les seves històries i experiències, ens han fet saber que amb força de voluntat i esperit de superació, podem assolir qualsevol fita que ens proposem.

Aquestes sis persones ens han demostrat que, malgrat les dificultats, sempre hi ha un camí per avançar. Ens inspiren a continuar lluitant pels nostres somnis i a no rendir-nos mai, per molt complicat que sembli. Han sigut capaços d'ensenyar-nos que la valentia i la lluita no són només paraules, sinó accions que poden canviar vides.

Per la nova generació que amb il·lusió i ganes, comenceu aquesta aventura, tan enriquidora, agafeu el seu referent, lluiteu pel que voleu, que us equivoqueu doncs rectifiqueu, però sobretot no oblideu d'on veniu i la gent que teniu al voltant. Sigueu valents i valentes i aprofiteu l'oportunitat, ja ho sabeu, que tot això passa molt de pressa. Així que viviu intensament, sense por als canvis i enriqueu-vos des de l'error.

Com deia el poeta Alexander Pope:

“ERRAR ÉS D'HUMANS, PERDONAR ÉS DIVÍ I RECTIFICAR DE SAVIS.”

Visca el pubillatge infantil

Visca el Maresme

Visca Catalunya

Jan Puigdemívol Catllà

20 anys

Hereu de Navàs 2022, 1r Fadrí de la Catalunya Central 2023 i Hereu de les Comarques Barcelonines i 2n Fadrí d'Honor de Catalunya 2023

Mataró, 13 d'abril de 2024

Autoritats, pubillatge, membres del foment del pubillatge català, ripollesos, ripolleses.

Avui som a Ripoll per a la proclamació del nou pubillatge, han sigut setmanes difícils buscant candidats, però finalment es pot dir que el pubillatge ripollès tindrà relleu i això és una alegria per tots i totes, malgrat les dificultats es pot assegurar la continuïtat de la nostra tradició al municipi. Aquesta generació no podia acabar sense relleu, perquè seria amagar el gran impacte i a la força de les persones que avui pleguen.

[...]

El pubillatge és una forma d'estimar el país i compartir experiències, vivències i pensaments, i on s'aprèn en molts casos sobre la tolerància i la integració en un grup. Ser català no és un fet que s'hagi de limitar a una sèrie de prejudicis. Ser català vol dir estimar la terra, gaudir la cultura, protegir la llengua i estar orgullós del nostre país, ser català també va molt més enllà de qui ets com a persona, on hagi nascut o els teus lligams familiars, ja que si no aprenem a, com a catalans, tenir una voluntat integradora ens quedarem endarrere com a nació i aquest és un error que no ens podem permetre.

La diversitat mai ha de qüestionar la unitat d'un moviment o d'una nació i és important que com a ciutadans d'una nació sense estat apel·lem a tanta gent com sigui possible, i ens allunyem dels que estimen massa la pàtria i massa poc als seus compatriotes.

VISCA RIPOLL

VISCA CATALUNYA

Paula Molins París

20 anys

Pubilla d'Almacelles 2022, Pubilla Comarcal del Segrià 2023, Pubilla de les Comarques Lleidatanes 2023 i 3a Dama d'Honor de Catalunya

EMD Raïmat, 26 d'abril de 2023

Llibertat d'expressió: segons l'enciclopèdia catalana “és el dret fonamental mitjançant el qual tota persona pot manifestar públicament les seves opinions i creences”.

Autoritats, membres de foment del Pubillatge Català, pubillatge d'arreu, raimatencs i raimatenques, bon vespre a tothom.

Sovint se'ns dona l'oportunitat i la llibertat de pujar dalt d'un escenari i compartir les nostres idees, sentiments i opinions sense por de repressió o censura. La llibertat d'expressió és la fonamentació de la diversitat d'idees i la riquesa cultural de la nostra societat. Com a joves compromesos amb els principis democràtics, tenim la responsabilitat de protegir i promoure la llibertat d'expressió. Hem de defensar-la en els carrers, en les aules i a tots els àmbits de la nostra vida social.

Però en els darrers temps, hem pogut veure com aquesta està sotmesa a pressions creixents. Aquest fet, el vam poder viure farà un any en aquesta mateixa vila, on es va fer un discurs el qual defensava la importància de l'ús i el manteniment de la llengua catalana i aquest va ser criticat posteriorment per un partit polític el qual va acusar d'haver utilitzat al pubillatge de colar en el discurs "un missatge d'odi cap a la llengua comuna" a més de dir que "menors d'edat estaven sent manipulats políticament".

Aquesta situació ens deixa veure com, encara avui en dia, en una societat evolucionada, de ment oberta i liberal, no som lliures de dir ni expressar les nostres idees i pensaments, ja que massa sovint, la gent es posa a la defensiva i s'ofèn per opinions divergents, creant un clima de tensió i intolerància que no deixa tenir un diàleg constructiu. S'ha de recordar que és imprescindible escoltar les diferents perspectives per al progrés i la convivència de la societat. Per tant,

si bé la llibertat d'expressió és un principi essencial, és important reconèixer els reptes i les limitacions que es presenten en la seva implementació pràctica.

Ja que avui m'han donat l'oportunitat de poder parlar, m'agradaria fer una esmena ala celebració dels 50 anys de l'ermita d'aquí de Raïmat, i de la festa de la Mare de Déu de Montserrat.

VISCA RAÏMAT, VISCA EL SEGRITÀ I VISCA CATALUNYA!!!

Pol Ribes Tàpia

20 anys

Hereu de Solsona 2022 i Hereu de les Comarques Lleidatanes 2023 i 3r

Fadrí de Catalunya

Almacelles, 1 de juliol de 2024

Rebuscant entre els calaixos de la tauleta de nit vaig trobar un paper que hi deia: Propòsits per l'any 2024, deixar de fumar, sortir menys de festa, anar més al gimnàs, ESCOLTARMÉS MÚSICA EN CATALÀ.

Ara que ja ha passat mig any, els tres primers els dono ja per perduts, però sobre aquest últim m'agradaria aprofundir en el dia d'avui.

Autoritats, membres de Foment del Pubillatge Català, Pubillatge, públic en general, moltes gràcies per ser avui aquí en el comiat del Pubillatge Comarcal del Segrià.

Catalunya té un patrimoni musical que no només ens defineix com a poble i país, també és un reflex de la nostra identitat col·lectiva. La música catalana és un tresor que hem de preservar i fomentar. És un element essencial que no només embelleix la nostra cultura, sinó que també ens uneix i ens dona una veu pròpia al món.

Tanmateix, hem de reconèixer que la música en català pateix encara una discriminació injustificada per part de la població catalanoparlant. Sembla contradictori que aquells que comparteixen la nostra llengua i cultura, de vegades, no li atorguin el valor que mereix. I canviïn El far del Sud, Benvolgut o Jean-Luc per Pelele, Coronamos o Drakukeo.

És imprescindible que prenguem consciència que si volem que la música en català prosperi, hem de donar suport als músics catalans. I Això no només implica donar suport als grans grups del panorama musical català. Implica donar suport als petits cantautors i grups locals, assistir als seus concerts, comprar la seva música, compartir-la i, sobretot, reivindicar-la com a part del nostre dia a dia. Els petits músics catalans necessiten la nostra complicitat i suport per continuar creant i

oferint-nos obres que ens representin i ens emocionin. Perquè com diria un molt bon amic meu menys Bad Bunny i més Baya Baye.

La música en català no és només una expressió artística, sinó també un mitjà poderós per ala preservació de la nostra llengua. En un context global on les llengües minoritàries es veuen constantment amenaçades, cada cançó, cada melodia, cada lletra en català és una peça més en el mosaic que manté viva la nostra llengua.

Encoratjo a tothom a reflexionar sobre la importància d'aquesta qüestió. No és només una lluita dels músics, és una lluita de tots nosaltres com a catalans. En escoltar, valorar i promoure la música en català, estem contribuint a la pervivència de la nostra identitat i de la nostra cultura. Som un poble amb una història rica i una cultura vibrant; mantenim viu aquest llegat donant suport a la nostra música i als nostres músics.

És per això que avui m'agradaria acomiadar aquestes 5 magnífiques persones amb un parell de versos de la Cançó Plus Ultra de Roger Mas, una adaptació del poema de Jacint Verdaguer:

“L'univers és infinit

Pertot acaba on comença

I ençà, enllà, amunt i avall

La immensitat és oberta

I allà on tu veus lo desert

Eixams de mons formiguegen”

Perquè sí, la vostra vigència és eterna, perquè heu de tenir molt clar que no acaba aquí, heu deixat una empremta inesborrable al cor dels tots aquí presents i tingueu molt clar que heu fet una grandíssima feina duent el nom del Segrià per tot Catalunya.

Dit això només em queda donar la més sincera enhorabona als que seran escollits nous representants del Segrià. Visca la Música en Català i Visca Catalunya

Paola Ramírez Carrión

23 anys

Pubilla de Cambrils 2022 i Pubilla de les Comarques Tarragonines 2023 i

4a Dama d'Honor de Catalunya

Cambrils, 9 de desembre de 2023

12 de desembre del 1640, fa 383 anys que el poble de Cambrils va lluitar per la seva dignitat, amb un total de més de 700 morts.

Podríem dir que el poble de cambrils va donar la seva vida per les terres catalanes.

Per això avui commemorem totes les víctimes que van patir, els hi donem la veu que mereixien, i la unió del poble que requerien.

Catalunya ha patit molt després d'aquesta guerra, ja que es feia venir fam, pobresa i privació de llibertat de reivindicació.

Tot just tres segles més tard es donava la temuda guerra civil, on republicans es manifestaven per una democràcia i abolició de la dictadura així deixant un total d'unes 8.300 víctimes catalanes segons els registres de la Generalitat de Catalunya, que lluitaven pels seus drets culturals i polítics.

On encara patien al haver acabat la guerra per la prohibició de la llengua catalana.

Actualment, es donen moltes guerres al nostre voltant, guerres que van totalment en contra dels drets humans Universals, que deixen milers de víctimes innocents mentre ningú fa res, ens compadim mirant els mitjans de comunicació, o simplement compartint els successos a les xarxes socials.

Indirectament, totes aquestes guerres ens afecten, en pujades de preus dels aliments bàsics, a la benzina, i obligant a l'estat en declarar una crisi.

Per això com a ciutadans d'aquest mon, hem de donar el que puguem, hem de satisfer les necessitats bàsiques dels que no les tenen cobertes, i formar part del diàleg per a la resolució dels conflictes.

I els joves, hem de solidaritzar-nos, som el futur, i de nosaltres dependrà que totes aquestes guerres finalitzin, sortim al carrer, fem-nos veure i reivindicuem la pau.

Però s'ha de tindre en compte una dada molt important, el risc de les persones vulnerables, els infants, la gent gran, els animals..., sense poder defensar-se, sense tindre el dret d'una decisió, patint, perdent la millor etapa de la seva vida.

Tot això dona a veure que dels milions de persones que hi ha al món, només són un 2% que s'involucren en les guerres i els conflictes, així movent en massa la població perquè ens barallem entre nosaltres, ja sigui per religió, ètnia, terres o material. Estimem-nos, respectem-nos i cuidem-nos.

Per últim, parlar de la resiliència, aquella capacitat de tirar endavant encara les adversitats que s'han patit, com es regenera la societat, i treballem junts per millorar-ho.

Poble de cambrils, tots plegats lluitem per una societat de pau i d'unió.

Visca l'Armengol i la Magdalena, visca Cambrils i visca Catalunya lliure.

Héctor García Sánchez

20 anys

Hereu d'Ascó 2022 i Hereu de les Comarques Tarragonines 2023 i 4t fadrí de Catalunya

Anglès, 18 de maig de 2024

Autoritats, Membres del Foment del Pubillatge Català, Selvatans i Selvatanes, Pubillatge i gent d'arreu; bon vespre a tothom.

Vull aprofitar aquesta oportunitat per a parlar de la precarietat laboral a la qual ens enfrontem els joves per accedir a una feina digna després d'anys de dedicació i esforç en la nostra formació.

En un món en constant canvi, on la tecnologia avança amb passes de gegant i la globalització ens connecta amb persones de tot el planeta. L'educació i el treball són dos pilars fonamentals per al nostre desenvolupament personal i professional.

Hem passat incomputables hores estudiant, somiant amb un futur prometedor on el nostre coneixement i talent tinguessen cabuda. Tot i això, la dura realitat ens colpeja en sortir de les aules, trobant-nos un mercat laboral ple d'ofertes precàries, mal pagades i amb escasses oportunitats de desenvolupament professional.

¿És aquesta la recompensa que mereixem per anys de sacrifici? ¿És just que les nostres expectatives es vegem frustrades per un sistema que no ens ofereix les oportunitats que necessitem per prosperar?

És per això que entre tots hem de fer una crida a les autoritats, a les institucions educatives, a les empreses i a tota la societat civil perquè uneixin forces i treballin junts per l'educació i el treball dels joves, que inverteixin en la creació de llocs de treball decents i que aposten per la formació contínua i la capaciació perquè ens puguem adaptar a les noves demandes del mercat.

Necessitem la creació de programes i oportunitats que responguin a les nostres necessitats específiques. Contractes estables i dignes que reconeguin el nostre valor.

Tothom mereix un salari just que ens permeti cobrir les necessitats bàsiques i viure amb decència, un mercat laboral divers i inclusiu que fomenti la cultura de l'emprenedoria i faciliti la creació de negocis propis.

No som una generació conformista. Som joves preparats, qualificats i amb ganes d'aportar. El que ens manca són oportunitats reals per demostrar el nostre potencial.

No estem sols en aquesta lluita. Unim-nos a la veu de milers de joves que a tot el món exigeixen un futur millor. Junts podem construir un món on el treball digne i la realització personal siguin drets fonamentals.

Visca Anglès!

Visca la Comarca de La Selva!

Visca el Pubillatge!

Visca Catalunya!

Discursos dels títols locals,
comarcals i intercomarcals

Abril Baglietto Jornet

18 anys

Pubilla de Tarragona 2023 i 1a Dama Intercomarcal del Camp de Tarragona 2024

Mont-Roig del Camp, 19 de maig de 2024

“Porteu-me alta i aixequiu-me dreta al damunt vostre i marxant sempre avant, i al vostre cor teniu-me ben estreta, que el vent és fort i Catalunya és gran.” –

Joan Maragall

Autoritats, membres del Foment del Pubillatge Català, pubillatge d'arreu, mont-roigencs, mont-roigenques, i tots els que us trobeu aquí presents, us dono la benvinguda a Mont-roig.

La majoria dels que som aquí presents som de terres Tarragonines, sigui de més de l'Ebre o del Francolí. I una cosa que he après del pubillatge és que som un grup de joves que tenim veu. Podem fer pensar, opinar, canviar idees, remoure consciències i ensenyar a les altres persones, i això és el que vull començar a fer des d'aquest moment, des del meu primer discurs. Per això us invito a defensar la vostra província, la tarragonina, i més si sou de les comarques de la vegueria del Camp de Tarragona, aquesta que representem amb tant d'amor. Necessitem gent que estimi la seva terra, que defensi el que li és propi i que tingui les idees clares.

I ara us parlo a vosaltres companys, tenim una responsabilitat en comú, i és deixar el sud i el Camp de Tarragona a l'altura que li toca. Us invito a anar llocs, a conèixer persones i fer pinya. Per posar-vos en context, el Certamen Intercomarcal del Camp de Tarragona ha estat l'únic dels que s'han dut ja a terme que no ha estat retransmès en viu per les xarxes socials del pubillatge, com el d'ahir a la comarca de la Selva, o la setmana passada, amb el Certamen Intercomarcal de la Catalunya Central. Potser alguns penseu que no és per a tant, però si no diem res, qui ho farà? Què acceptem indirectament quan deixem passar per alt aquest tipus d'actes? Hi ha una bretxa provincial i comarcal molt notable entre nosaltres, i un dels meus

propòsits d'aquest any com a intercomarcal és reduir-la el màxim possible. Però això és més fàcil si ho fem tots plegats, com per exemple, obrint públicament els certàmens locals dels vostres pobles a tot el pubillatge català, ja que tenim un petit costum de fer-ho de forma íntima. És cert que és més tradicional, però personalment, em sembla que perd totalment l'essència del que és el pubillatge.

Espero haver-vos encès una petita part del vostre cor, allà on porteu el que us representa i el que representeu. Ara sí que sí, us convido a acabar de gaudir la jornada en aquesta vil·la amb gent tan bonica.

Visca el Pubillatge, visca el Camp de Tarragona, visca la Província de Tarragona i visca Catalunya!

Aran Güell Godoy

9 anys

Hereuet de Torrelles de Foix 2023

Torrelles de Foix, 23 d'agost de 2024

Autoritats, pubillatge nou, pubillatge antic, torrellencs i torrellenques,

Ha estat un plaer i sobretot un honor ser l'hereuet de Torrelles de Foix aquest any. He estat el primer de la història del pubillatge de Torrelles a sortir i participar als actes que organitza el Foment del Pubillatge. He voltat per tots els punts de Catalunya, de nord a sud i d'est a oest: ho hem descobert tard, però aquest darrer mes he anat als actes de canvi de pubillatge de Maçanet de la Selva (Girona), els Pallaresos (Tarragona), Gironella (Barcelona) i Alpicat (Lleida). Espero també poder anar a Montserrat, a Andorra i al Parlament de Catalunya, on conviden cada any tots els hereus i pubilles catalans. A tot arreu on he estat, he parlat de Torrelles amb molt d'orgull i l'he situat al mapa, ja que sovint no el coneixien.

A Gironella em van dir una cosa que vaig trobar interessant i que m'agradaria dir vos: «La salut del pubillatge és la salut de la cultura de la vila.» Penso que la cultura és participar, no només deixar passar les coses, sinó implicar-s'hi i viure les, com la nostra festa major, per això continuaré fent ball de panderetes i totes les activitats que es fan a Torrelles, des de la paella gegant que es fa cada any al Santuari de Foix o les nits per veure els Perseids, passant pel sopar contra el càncer, els concerts de la nostra coral, portar la flama del Canigó, la Ura que es fa del Clownic o tot el que organitza el casal, l'associació de dones, els ciclistes dels Navegants o l'associació de petanca.

M'encantarà explicar a tothom que ho vulgui tot el que he après del meu país, de les tradicions de cada lloc, coneixent alhora gent que estima la seva terra. Fins i tot un amic i hereuet de Ripoll m'ha ensenyat a ballar sardanes! I també us puc ensenyar tots els pins d'altres pobles que he aconseguit com a hereuet. Animo el nou pubillatge perquè també volti, aprengui i estimi, i que parli sempre bé per tot arreu del millor poble del món, Torrelles de Foix.

Visca Torrelles de Foix! Visca la Vegueria Penedès! I visca Catalunya!

Nara Guiu Upton

18 anys

Pubilla de Raimat 2024 i 2na Dama Comarcal del Segrià 2024

EMD Raimat, 24 de juliol de 2024 d'agost de 2023

Autoritats, raimatencs i raimatenques amb innúmera il·lusió podem dir un cop més que ens trobem tots plegats en aquesta plaça celebrant l'acte que donarà pas a la festa major de Raimat d'enguany.

És innegable que en un poble tan petit com Raimat, en el que de portes en fora es té la sensació que no hi passa mai res i de què el temps hi sembla estàtic, la festa major suposa una festivitat distintiva i emblemàtica pel poble, ja que atreu ciutadans dels pobles germans o espontanis encuriósits per la gresca. De portes en dins, però, suposa una festivitat especial per tots i cadascun de nosaltres a escala personal. Una festivitat a la qual cada any que se celebra se li suma una anècdota i succés més que explicarem entre rialles i beures cada cop que amb els amics ens retrobem. Una festivitat que inclús en aquells cors més inalterables s'hi ha guanyat un petit racó.

És per això que, que menys que poder mencionar a aquells qui per mi en fan d'aquesta anomenada festivitat un conjunt de quatre dies tan i tan memorables. Parlo ni més ni menys que dels meus amics del poble, o simplement: els meus amics.

De totes aquelles persones que ens han conegut com a grup i de totes aquelles opinions que conseqüentment se n'han derivat n'hi ha una que ha destacat per la seva popularitat: "sembleu una família". I a veure no ens mentirem, raó no en falta perquè la majoria som cosins entre nosaltres. Però si hi forcem la reflexió, d'on prové aquest comentari?, què és allò que ens assimila a una família i no ens permet de romandre un grup d'amics normal i corrent?

La realitat és que en un poble que gairebé no sobrepassa els 500 habitants, com, ara bé, ho és Raimat, no ens podem permetre el luxe de triar quins són els nostres amics com en una gran ciutat, no ens podem dividir segons l'estil de música que escoltem o el gènere de pel·lícules que ens agraden o pels estudis que cursem.

Toca qui toca i amb aquest ens hi tocarà conviure. Qualsevol que vingui de fora s'escandalitzaria d'aquesta situació i hi fugiria però nosaltres, que ens hi hem trobat no hi podríem estar més agraïts, així que Gràcies.

Continuant amb el fil de la història i, tal com he anomenat prèviament, som amics perquè ens ha tocat ser-ho, no hem tingut cap alternativa. La realitat d'aquest succés, però, amaga darrere seu el sorgiment d'un vincle d'amistat sincera, humil i que perdurarà en el temps, una amistat que ens ha fet més germans que no pas amics. Dit de manera que ens entenguem tots: l'amistat que ens uneix es pot dir que s'assimila a la cervesa, aquell suc de civada que ens urgeix la carota la primera vegada que la tastem, es fa passable el segon cop i es converteix en elixir el tercer ja que com a amics no ens n'ha quedat altra que aprendre a acceptar-nos els uns als altres per molt diferents que siguem i ha permès que allò que en primera instància ens irritava sobre un de nosaltres ara sigui allò que més ens agrada d'aquella mateixa persona.

Fet que m'obliga a preguntar-me: si nosaltres, joves, inexperts, impacients i inquiets hem sigut capaços de crear aquest tipus de vincle, per què no hauríem de ser capaços de fer-ho tots junts com a poble?, perquè per davant de veïns i veïnes, som cosins, tiets, nebots, padrins, nets... tots junts som una família. I quin esdeveniment millor que una festa major per reafirmar aquest vincle, aquesta complicitat que, al cap i a la fi, és només nostra i que crea la identitat de Raimat com a poble

Dit això no em queda altra cosa que desitjar-vos de tot cor una emocionant, engrescadora i divertida festa major tot dient:

Visca Raimat!

Jordi López Martínez

18 anys

Hereu d'Almacelles 2023 i Hereu Comarcal del Segrià 2024

Alpicat, 22 d'agost de 2024

Autoritats, membres del foment del pubillatge català, Alpicatins, alpicatines, i pubillatge d'arreu.

Sé que soc aquí a dalt com a representant comarcal; no obstant això, avui us vull parlar des de la representació que he fet com a hereu local, us vull parlar d'aquesta faixa blanca, la que m'ha fet arribar fins aquí.

Crec que de vegades quan aconseguim un títol superior ens oblidem de la importància real del pubillatge local, de tocar de peus a terra i de recordar sempre d'on vens per saber cap a on pots anar.

Els són la cara més reconeixible del pubillatge, els que amb les seves faixes i bandes blanques emplen els carrers dels pobles, donant realment ambient als actes. Són les que quan et pregunten d'on ets, tu respon: soc el Jordi, D'Almacelles. De fet, d'aquesta manera és com vaig conèixer aquestes 12 persones que avui s'acomiaden, 12 persones que poden dir orgullosos que tenen relleu en tots els títols perquè últimament és molt complicat trobar-ne, ja que cada cop hi ha menys gent interessada a inscriure's al pubillatge local, però això no passa a tots els llocs. Fa una setmana ens van convidar a un poble de la Catalunya Central, on vam veure unes festes on la cultura i el jovent anaven de bracet, fins al punt que la plaça estava a vessar de jovent durant l'acte de comiat. I per molt que em sàpiga greu, sé que això al Segrià és pràcticament impossible, i no per les entitats, sinó pel jovent, que ni ens interessem a escoltar el que ens diuen, sol ens importa la festa i nosaltres mateixos.

Tenim moltíssimes oportunitats de part dels nostres pobles i no els volem ni mirar, sardanes, castells, diables, pubillatge...

Alguns pobles aquest any no han pogut ni trobar nou relleu i això al Segrià s'ha pogut notar, especialment en els nois. Potser fa vergonya, potser no enteneu ven bé que fem, potser teniu molts dubtes... Però us diré una cosa, als ajuntaments i a tot el pubillatge present, expliqueu a tothom el que es fa i la gran sort que tenim de participar d'aquesta tradició i sobretot sortiu, sortiu i lluïu les vostres faixes i bandes sense vergonya.

I per això avui més fort que altres vegades, VISCA EL PUBILLATGE, visca Alpicat, visca el Segrià I VISCA CATALUNYA.

